

נועם שיח

מאת אב"ד סאנטוב שליט"א

הרה"ק מבאבוב זי"ע

פניני נועם שיח

פנחס (מטות בא"י) תשפ"ב

יומא דהילולא - ר"ח אב

מכון אפריון לשלמה

לייקווד תשפ"ב

כל הזכויות שמורות

למכון אפריון לשלמה

להוצאת שיחות הרב שלמה זלמן פרידמן שליט"א

אב"ד סאנטוב - לייקווד

הרב פנחס בידרמן - הרב נתן נטע פרוש

9996551.z@gmail.com

לקבל גליונות, לנדב גליונות, ולהערות

נא לפנות להנ"ל

קונטרס זה נדבת

האברך החסיד המפואר

מו"ה לייבוש גרינצווייג הי"ו

חדב"ן הרב שליט"א

לע"נ כ"ק אדמו"ר מבאבוב

מרן שלמה בן מרן בנציון זצוקללה"ה

הוא ימליץ טוב בעדנו

יומא דהילולא, ר"ח מנח"א

הדפריע!

ספר נועם שיח

מהדורת "זבלכתך בדרך" - חלק ג'

אוצר שיחות המלהיבות את הלב
משולבות בעובדות נפלאות והנהגות מגדולי ישראל

להשיג בחנויות הספרים המובחרות

אירת נדירה מאת המשפיע המפורסם
הרה"צ רבי אברהם אלימלך בירדמן שלישי"א

שמחו בה' וגילו צדיקים

בעוה"ש"ת ט' בטבת תשע"ה

הנה התגלה עתה אור מופלא, הלא המה גליונות "נועם שיח", והם אוצר שיחות דברי תורה אמרים יקרים יוצאים מבור מים חיים, שנאמרו לעם דורשי ה' ע"י המשפיע הגדול והמפורסם מרבנים החשובים דליקוואד הגה"ח רבי שלמה זלמן פרידמן שליט"א אב"ד דק"ק סאנטוב, והדברים יוצאים מן הלב להשקות את בני ישראל, דברים נשגבים מתוקים מדבש המלהיבים את הלכות ומעוררים לתורת ה' ולעבודתו, אשרי לו שזכה להאיר ולהשפיע על אח"י הצמאים לדבר ה' ואני בתוכם שכבר דליתי מנהר הגדול הזה.

על כן יפה ונאה עשו כעת אשר קיבצו את הגליונות לפונדק אחד, ולהוציא ספר יפה ומפואר "נועם שיח", אשר יוצא לאור לרגל שמחת לבו בנשואי בנו החתן המופלג בחיור"ש נ"י, ובדואי יתקבל ספר נפלא זה ברוב חיבה אצל אחינו בני ישראל המבקשים את ה'.

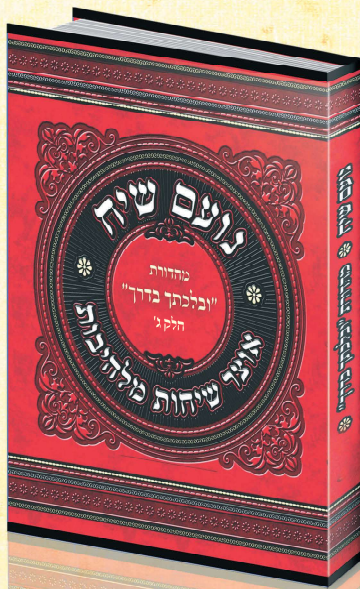
השי"ת יהיה בעורו ויפוצו מעיניו חוצה, לגלות ולהאיר בקרב עמך ישראל את האור כי טוב, ויזכה להגדיל תורה ולהאדירה, וימשך במפעליו הברוכים בעוז ותעצומות, מחיל אל חיל ילכו, בבריות נופא ונורא מעליא, וירוהו חת דקדושה מכל יוצ"ח, מתוך שמחה והרחבת הדעת דקדושה, עדי נוכה לביאת משיח צדקינו בב"א.

אברהם אלימלך בירדמן

הפצה:

1-718-384-1324

עריכה:

לבן אפריון לשלמה

לייקוד

9996551@gmail.com

קהל זכרון אלעזר סאנטוב

על שם הגה"ק רבי אלעזר לעוו זי"ע בעל "שטן רוקח" אב"ד סאנטוב
ועל שם נינו הנקרא על שמו הרה"ח הנעלה מודה"ר יעקב אלעזר פרידמאן זי"ל

Congregation Zichron Elazar
16 Irene Court Lakewood, NJ 08701
Tel: 732-886-1944

השתדלו והרבו תחינה

לרפואת זקן צדיק דורינו

כ"ק אדמו"ר

מראתמיסטרייווקא שליט"א

מרן חי יצחק בן אסתר
רבקה שליט"א

"זמן שמחתנו"

סיפר הרה"ח ר' שמעון גרינוואלד הי"ו משב"ק, שבחול המועד סוכות העעל"ט התקיימה "שמחת בית השואבה" במחיצתו של כ"ק מרן האדמו"ר מראתמיסטרייווקא ארה"ב שליט"א, והרבי נענה לעומת החסידים בלשונו הצח והמתוק ואמר "יום טוב סוכות הוא זמן שמחתנו, ויש מצוה להיות בשמחה, אמנם צריכים לראות ולהיזהר, שהשמחה לא תבא אצל האדם רק מחמת זה שהוא רוקד ב"שמחת בית השואבה" לקול צלילי שיר וזמר, אלא צריכים להיות בשמחה משום שהיום הוא יו"ט, ואדם שמח — א פרייליכער מענטש — הולך לרקוד"...

שיחות הרה"ח רבי שלמה זלמן פרידמן שליט"א אב"ד סאנטוב לייקוד.

הרה"ק רבי שלמה מבאבוב זי"ע

יומא דהילולא ר"ח אב

פניני "נועם שיח"

מלוקטים מהגליונות שהופיעו במשך השנים

מסופר, שכאשר שהה מרן הרה"ק רבי שלמה (השני) מבאבוב זי"ע בימות הקיץ בקאנטר"י, היה שם אחד שהיה "חיוב", והיות וה"בעל תפילה" הקבוע לא היה שם, ולא היה שם "חיוב" אחר, לכן ביקש אותו "חיוב" רשות מאת הרבי אם יוכל להתפלל לפני התיבה כל בוקר תפילת שחרית במנין שלו, והרבי אמר לו "בודאי, בתשואות חן!"

והנה בבאבוב נוהגים, שמיד אחר שאומרים "רבי ישמעאל אומר" בתפילת שחרית, מתחילים לומר "הודו" ולא אומרים "ידיד נפש". כשניגש הלה לפני ה"עמוד", התחיל לומר "רבי ישמעאל אומר", ואח"כ אמר קדיש, ואח"כ התחיל לומר "ידיד נפש" – כמנהג כמה חצרות – ורק אח"כ המשיך ואמר "הודו".

כששמע הרבי שהלה התחיל "ידיד נפש", רמוז למשמעיו והחסידים שהתפללו שם שלא יאמרו לו שום דבר בנידון, אלא יניחו לו להתפלל ולומר כאוות נפשו. כך עברו עליהם כמה שבועות, כשכל יום מתפלל היהודי הזה אצל הרבי ואומר "ידיד נפש".

ביום ד' אב, יומא דהילולא של הרה"ק בעל "קדושת ציון" מבאבוב זי"ע – אביו של הרבי – ניגשו הגבאים לאותו "חיוב"

ואמרו לו שהיום לא יוכל להתפלל לפני ה"עמוד", כי היום הוא היארצייט של אבי הרבי, והרבי יגש לפני ה"עמוד".

ואכן הרבי ניגש ל"עמוד", ואמר "רבי ישמעאל אומר", ואח"כ אמר קדיש, ואח"כ אמר "ידיד נפש", ואח"כ המשיך לומר "הודו". הגבאים והחסידים שהתפללו שם עם הרבי השתוממו עד למאוד, ולא הבינו למה שינה הרבי ואמר "ידיד נפש".

לאחר התפילה ניגש אחד המקורבים של הרבי, ושאל את הרבי "למה שינה הרבי ממנהג בית באבוב ואמר ידיד נפש?", השיב הרבי בפשטות "אילו הייתי מתחיל מיד "הודו" ולא הייתי אומר "ידיד נפש", אז האיש הזה שהתפלל כמה שבועות לפני ה"עמוד" ואמר "ידיד נפש", היה מבין מיד שאצלנו המנהג שאין אומרים "ידיד נפש", והייתה נגרמת לו מכך חלישות הדעת ששינה ממנהגנו, ולכן אמרתי "ידיד נפש" כדי שלא להכאיב ליהודי ושלא תגרם לו חלילה חלישות הדעת..."

מספרים על הרה"ק רבי שלמה (השני) מבאבוב זי"ע, שלאחר המלחמה הנוראה בעת שהתחיל להנהיג את עדתו הק', הסתופפו בצילו הרבה בחורים משארית הפליטה שזכו בחסדי ה' להינצל מהרשעים, והרבי ברצותו להחיות את רוחם השבורה והרצוצה, הנהיג שבכל שבת מביא בחור אחר את סעודות השבת ומגישם אליו אצל השולחן.

בשבוע אחד היה בחור שהביא את המרק הרותח והגישו אל הרבי, אך לפתע החליקה הקערה מתוך ידיו, והמרק הרותח נשפך על רגלו של הרבי. הרבי ישב שם ועשה עצמו כאילו לא אירע לו

כלום, והסובכים של הרבי המקורבים המה ראו כן תמהו על המחזה הנורא שחזו עיניהם, הרבי נכווה ממים רותחים ואינו משמיע הגה, ואינו מרמז שום רמז קט על מה שאירע, אך בעצם הם הבינו שהרבי סובל מזה יסורים נוראים.

לאחר זמן כשהרבי חזר לביתו, הבחינו המקורבים שרגלו של הרבי נפוחה מאוד מאוד מחמת הכוויה, וזה גרם לו ליסורים נוראים ל"ע, ואז שאלו אותו למה הרבי לא עשה שום דבר בשעת מעשה להקל על מכאוביו. השיב להם הרבי בנועם שיחו "יסורים באים והולכים, רגל נפוחה יכולה להתרפאות עם הזמן, לא כן באם הייתי אומר דבר מה, היה איפוא יוצא על הבחור שם רע שהוא ביש מזל – שלימזל – ושם רע אינו יורד מאדם לעולם"...

אצל הרה"ק רבי שלמה מבאבוב זי"ע אירע פעם, שאדם ניפץ את אחד מחלונות ביתו באישון לילה - כנראה מחמת איזה פוליטיק בענייני החסידות וכדו'. כשהרה"ק מבאבוב הבחין בכך לפנות בוקר, שלח מהר לקרוא לזגג שיבוא תיכף ומיד לתקן את החלון המנופץ. שאל אותו הזגג "מה הבהלה לקראני לפנות בוקר, למה אי אפשר להמתין לצהרי היום, מה הדחיפות והבהלה עכשיו דווקא". ענה הרבי "כי אני חפץ לתקן את זה בטרם יכירו וידעו אנשיי מכל זה, כי אם יודע להם שמץ ממה שאירע, אזי אז יחקרון את הדברים מי עשה את זה, ויבואו עמו חשבון על חשבוננו"...

מסופר שהרה"ק רבי שלמה (השני) מבאבוב זי"ע ישב בליל שבועות בבית מדרשו ואמר "תיקון ליל שבועות", ומזמן לזמן היה קם ממקומו ויוצא לחוץ לכמה דקות ואח"כ חוזר שוב וממשיך לומר את ה"תיקון", וכך חזר הדבר ונשנה כמה וכמה פעמים.

אחד החסידים שהיה חפץ לדעת מה מעשהו של הרבי בחוץ, הרהיב עוז ושאל את הרבי מה פשר יציאותיו האלו לחוץ, השיב לו הרבי במתק לשונו: הרי יושבים כאן אנשים זקנים וחלשים שאין להם כח להיות ניעורים כל הלילה, ומתביישים המה לחזור לבתיהם כל עוד שאני נמצא בביהמ"ד, ולכן הנני יוצא מזמן לזמן, וכך, כשלא אהיה בביהמ"ד, יוכלו הללו לחזור לביתם מבלי להתבייש בכך...

לפני כמה שנים, שהיתי בבארא פארק לשבת אחד, ובליל ש"ק - בשעה מאוחרת בלילה - עברתי במקרה ליד ביהמ"ד הגדול דחסידי באבוב, ואמרתי לעצמי אכנס פנימה להשתתף קצת בשולחן הטהור של כ"ק מרן אדמו"ר מבאבוב שליט"א, ובדיוק בעת שנכנסתי, היה הרבי באמצע אמירת תורה, ואמר אז דבר נפלא, וכך סיפר:

פעם נכנס אחד לאבי הרה"ק מבאבוב זי"ע, וביקש ברכה ועצה להצליח בביהמ"ד החדש שהוא עומד לפתוח לעצמו, שהכל ילך כשורה בלא עיכובים ובעיות, ובעודו עומד אצל אבי, נכנס יהודי אחר שהוא עומד לפתוח בית מסחר לנעליים, וגם הוא ביקש עצה וברכה איך להצליח במסחרו - "רב ושוסטער בבת אחת!" - ולשניהם אמר אבי בדיוק אותה עצה ממש! וכך אמר להם אבי "אם

יהיה לך עין טובה - אויב דו וועסט פארגינען יענעם - אז תצליח
בע"ה..."

ועוד סיפר האדמו"ר מבאבוב שליט"א, שפעם נכנס חסיד
אחד אל אביו הרה"ק מבאבוב זי"ע, ואמר לו שהוא רוצה להתחיל
להוציא עיתון מטעם חסידות באבוב, וכאשר הרבי התנגד ושלל
רעיון זה מכל וכל, התעקש האיש ושאל "למה ניגרע? - למה נהיה
שונים מחסידות פלוני ופלוני שיש להם עיתון מטעם החסידות?"
השיב לו הרבי בנועם שיחו, וכך אמר לו: עיתון - צי"טונג - הרי
הוא "פה", אם יהיה לנו עיתון, נצטרך לומר על כל דבר ודבר
"מיינונג", ולחוות דעות על דא ועל הא - וזה אינני רוצה! - אני
רוצה לשבת בפניה שלי, ולקרב כל יהודי באשר הוא אל אבינו
שבשמים - אני רוצה "פה" - אבל דווקא "פה סגור"...

זכורני, שפעם שהיתי בשמחת תורה בבארא פארק - סמוך
לפטירתו של הרה"ק רבי שלמה מבאבוב זי"ע - ובשמיני עצרת
הלכתי לעריכת שולחנו לכבוד מעמד הפרידה מהסוכה, ולקחתי
עמי את בני הרב מאיר דוב ני"ו שהיה אז ילד קטן.

היו שם מאות אנשים שהגיעו למעמד של הפרידה מהסוכה,
והמתינו על הרבי שיצא מן הבית המדרש. כעבור זמן יצא הרבי,
והוא היה מאוד חלש, ונשען על שני אנשים - מימינו ומשמאלו -
ומיד התחילו להידחף שם הרבה אנשים, כי כל אחד רצה לראות

את הרבי. בני מאיר דוב ני"ו רצה מאוד לראות את הרבי, וקפץ מצד לצד, והרמתי אותו בצד זה ובצד זה.

לפתע הבחין הרבי זצ"ל שיש איזה ילד קטן שרוצה לראותו, והוא קופץ מצד לצד, מיד הראה באצבעו לסימן שיעשו "קריעת ים סוף" – שיבקעו את גורן האנשים לשנים משני הצדדים, וכמובן שתיכף נעשה רצונו.

הרבי ניגש לבני, והושיט לו את ידו הקדושה, ואמר לו בקול רם ומלא שמחה "א גוט יום טוב", ונתן לו צביטה בלחי מרוב חיבה, ומשם נכנס לתוך הסוכה. בני אומר, שעד היום חקוק המראה הנפלא הזה בלבו, וזכרו לא מש מנגד עיניו...

מחותני הרה"ג רבי שמעון גאלדבערגער שליט"א ר"מ בישיבה דמאנסי סיפר לי דבר נפלא:

לאחר פטירתו של הרה"ק רבי שלמה מבאבוב זי"ע, נכנסו אצל בנו מ"מ הרה"ק רבי נפתלי צבי זי"ע והראו לו את נוסח המצבה שכתבו על אביו, הנוסח היתה ארוכה מאד, וכתבו שם את כל מפעליו הכבירים לה' ולתורתו וכל מה שפעל לאחב"י להחיות עם רב, וביקשו ממנו שיגיה את הנוסח, ולאחר שעבר על כל הנוסח, אמר להם שאין לו מה להוסיף חוץ מארבעה מילים שלדעתו הוא העיקר, וביקש שיוסיפו את המילים "ושתל בהם מידות טובות"...

מסופר, על איש אחד שהיה בידידות עם הרה"ק רבי שלמה (השני) מבאבוב זי"ע, עוד מלפני המלחמה, וגם עבר את מאורעות השואה רח"ל עם הרבי, ואחר המלחמה הם נפרדו זה מזה וכל אחד הלך לדרכו.

האיש הנ"ל לאחר שעברו עליו ימים קשים מנשוא, ושתה את כוס התרעלה עד תומה כאשר איבד את אשתו וילדיו ל"ע במלחמה, נעשה רח"ל "יורד" זורק אחר גיוו את כל הקדוש והיקר, הוא הוריד את הכפה והציצית, והיה לבוש כגוי גמור.

יום אחד, בעודו צועד ברחוב לפי תומו, הוא רואה את הרה"ק מבאבוב זי"ע הולך לקראתו, ומיד נעשה לו שחור בעינים, הוא התבייש מאד מהרבי ולא ידע מה לומר לו, ולכן התחבא ועשה עצמו כאילו שלא ראה כלל את הרבי. אך הרבי כן הבחין בו, ורץ לקראתו, ניגש אליו בחיבה גלויה וחיבק אותו ואמר לו "שלום עליכם" רבתי, "ב"ה שזכית לעבור את המלחמה בשלום, מה נשמע אצלך ומה שלומך?", הוא שאל אותו היכן הוא מתגורר ומי עוד ממשפחתו שרד את המלחמה, והתעניין אצלו מה הוא עושה בחיי היום יום מה הוא אוכל וכו', הרבי שאל אותו על הכל אבל לא דיבר עמו אפילו מילה אחת אודות האידישקייט שלו, הרבי עמד ודיבר עמו כשהלה עומד בגילוי הראש, ואפילו לא רמז כלום אודות כך – לא על הכפה שלו ולא על הציצית, רק דיבר עמו בידידות על ענייניו הגשמיים. הרבי אמר לו שהוא רוצה להיות בקשר עמו, והלה נהנה מאוד מזה, ואמר לרבי "בסדר".

הם נפרדו והלכו כל אחד לדרכו, אך הלה התחיל להתבונן בדברי הרבי, ועמד נפעם ומשתומם מכך שהרבי כלל לא דיבר עמו

ולא שאל אותו כלום על האידישקייט שלו, וממילא הרגיש מאוד בנח לדבר עם הרבי, וכך עשה באמת, הוא המשיך את הקשר עם הרבי ודיבר עמו תמידין כסדרן, עד שעם הזמן חזר לאט לאט לדרך היהדות והתחיל לשמור את התורה ומצוותיה ולדקדק על קלה כבחמורה.

שנים אח"כ, כשזכה אותו יהודי להקים דור שלם של יראים ושלימים – א פינע חסידישע לעכטיגע דור, התכנסו פעם כל בני משפחתו, בנים ונכדים כולם זרע ברך ה', פינע חסידישע יונגעלייט, כאשר לפתע נעמד הסבא לדבר ואמר בהתרגשות לנכדיו, "אני רוצה לומר לכם דבר אחד, אתם יודעים מדוע אתם נראים כך?? – רק מחמת סיבה אחת, כי הרבי פגש אותי אחר המלחמה כשאני עומד גלוי ראש, ודיבר עמי על כל הנושאים ולא דיבר עמי אפילו מילה אחת אודות אידישקייט!! אם הרבי היה מדבר עמי אז אפילו מילה אחת אודות האידישקייט, היו כולכם הולכים היום בלי כפה"...

לפני כמה שנים, כאשר שהה כאן בעירנו – עיר התורה לייקווד – כ"ק מרן אדמו"ר מבאבוב-45 שליט"א, והייתי אצלו בביקור הוד, סיפר לי הרבי בתוך דבריו דבר נאה מאד, וכך סיפר:

בהיותי חתן קודם החתונה, התקיימה ה"שבת עליה לתורה" שלי בעיר קראון הייטס באמריקא. בערב שבת קודם האופרוף, עליתי לבית המיועד להיות זקני הרה"ק רבי שלמה (השני) מבאבוב

זי"ע – שנבצר ממנו להשתתף בשבת העליה לתורה – לקבל את ברכתו. כשנכנסתי, אמר לי הרה"ק דבר נפלא, וכך אמר לי:

הנה בעת שחתן עולה לתורה אומרים בשירה ובקול "יעמוד", אתה יודע למה אומרים לחתן "יעמוד"? – אני אגיד לך! – הנה אחז"ל (מס' ברכות דף ו' ע"ב) "אין עמידה אלא תפילה", וכשהחתן הולך לבנות בית בישראל, אומרים לו "יעמוד" – התפלל והתפלל! כי החתן צריך להתפלל הרבה על הצלחתו בבניית הבית...

והמשיך הרבי שליט"א לספר, שהוסיף הרה"ק מבאבוב זי"ע ואמר: ועכשיו אומר לך עוד פשט למה אומרים לחתן "יעמוד", שכן כשאדם בונה את ביתו, לפעמים משתרגים עליו כל מיני נסיונות שונים, ולכך אומרים להחתן "יעמוד" – ראה נא "לעמוד" בגבורה בנסיונות אלו...

פעם התקשר אלי ידידי עוז הגה"צ רבי יהושע פירער שליט"א, רב ודומ"ץ דחסידי באבוב בטורונטו, ומדי דברי עמו אמרתי לו, שהיות ובימים אלו חל יומא דהילולא של רבו הרה"ק מבאבוב (רבי שלמה השני) זי"ע, אולי הוא יכול לספר לי איזו עובדא מרבו הנוגעת לימים אלו – ימי בין המצרים – שאוכל לשתף בזה את הציבור, ונוכל ללמוד ממנה חיזוק לענייני בין אדם לחבירו, והסכים הרב שליט"א וסיפר לי עובדא נפלאה, וכך סיפר:

פעם היה אחד ששכר בעל מלאכה שישפץ את ביתו, לאחר העבודה, ביקש הימנו הגוי הבעל מלאכה את שכרו, ואז הלך היהודי עמו והסתובב עמו בכל הבית לבדוק את מלאכתו, והראה לו בכמה מקומות שהעבודה אינה בדיוק כפי שהיה רוצה שיהיה, זה לא

"פערפעקט" (perfect) – ואז אמר לו הגוי "מאז שהבית המקדש שלכם נחרב, לא צריך להיות אצלכם כל דבר פערפעקט"...

היהודי השתומם מאוד לקבל כזה "פסק" מגוי, ושאל אותו מנין לך דיבורים אלו. כתשובה לשאלתו, הוציא הגוי מכיסו תמונה של הרה"ק מבאבוב זי"ע ואמר לו "ראביי [רבי] זה אמר לי כך", היהודי עמד משתומם לשמוע מה בפיו, והגוי ממשיך לספר:

לפני שנים נקראתי אצל הרבי לתקן דבר מה בביתו, מיד כשבאתי, הושיבני הרבי, ונתן לי ארוחת בוקר לסעוד את לבי, ואח"כ התחלתי במלאכתי.

מספר הגוי, שלאחר העבודה בבית הרבי, אמר להרבי שהוא סיים את מלאכתו, והרבי אמר לו שזה מאוד טוב ורצה מיד לשלם לו שכר עבודתו, ואז שאל הגוי את הרבי בפליאה: וכי אין הרבי בודק את מלאכתי אם זה כראוי, אולי אין העבודה בדיוק כפי שצריכה להיות, וזה לא "פערפעקט", אולי צריכים עדיין לתקן דבר מה ולעשותו ולגמרו כראוי.

ואמר הרבי להגוי במתק לשונו "קח נא את הכסף ואל תדאג", וסיפר לו על הבית המקדש שהיה ליהודים, ובעוה"ר נחרב ונשרף, והוסיף הרבי ואמר לו מעומק לבו "מאז חורבן הבית המקדש לא צריך להיות כל דבר פערפעקט"...

פעם נכנסתי אצל הרה"ק רבי שלמה מבאבוב זי"ע, ובתוך דבריו אמר לי שעדיין חקוק בזכרונו, דבעת שאביו הרה"ק בעל "קדושת ציון" מבאבוב זי"ע לקח אותו לחיידר בפעם הראשונה בגליציה, עטף אותו בטלית, וכשהוא שאל את אביו זי"ע לפשר

הדבר הזה, אמר לו "היום אסור לך להסתכל על הפערדעליך [סוסים] בדרך" – והוסיף הרה"ק מבאבוב זי"ע, "בימים ההם לא היה אויטוס [מכוניות], אלא פערד מיט וואגן" [סוס ועגלה]...

בהיותי פעם אצל מו"ח שליט"א בחדר הספרים שלו, ראיתי על המחברת שהוא כותב את חידושו תמונה מאוד מעניינת, רואים שם את כ"ק האדמו"ר רבי שלמה מבאבוב [השני] זי"ע, איך שהוא יושב על הספסל באיזה גן [פארק], וידיו פשוטות לפניו, והוא מאכיל את האווזים שהיו שם...

שמעתי סיפור נפלא על הרה"ק רבי שלמה מבאבוב זי"ע, שסיפר הרה"ג ר' מנשה ישראל רייזמאן שליט"א בשיעורו, וכך סיפר:

לאחר המלחמה נסע הרה"ק מבאבוב לאמריקא, וכיהן שם כרב בבית המדרש אחד בוועסט סייד במנהטן, והתחיל לקרב את בני ישראל שנתרחקו ל"ע מהדרך הישר ושידל אותם לחזור לצור מחצבתם.

בערב שבת אחת בעודו מהלך לבית מדרשו לתפילת מנחה וקבלת שבת, עבר לידו אחד שהיה נראה כגוי גמור, והרה"ק פונה אליו ואומר לו במאמע לשון בשפת האידיש, "אולי אתה נכנס אצלנו לבית המדרש לתפילת מנחה וקבלת שבת", הלה הופתע לשמוע את דברי הרבי, ושאל את הרבי, "האם אתה רואה עלי שאני יהודי"? שכן כאמור היהודי נתרחק כל כך רח"ל עד שלא היה

נראה עליו כלל שהוא יהודי, והרבי ענה לו, "בודאי שרואים עליך שאתה יהודי", והרבי שואל אותו "מנין מוצאו?", והלה השיב באידיש "מאחד מערי גאליציה" – ונקב בשם העיירה, והרבי אמר לו, שהעיירה מוכרת לו היטב, ואמר לו שישמח מאוד לראותו נכנס להתפלל בבית המדרש. היהודי חשב וחשב איך יכנס במצב ירוד כזה להתפלל, אך לא היה שייך להתעלם ממאור פניו של הרבי ומחיוכו כובש הלבבות, ואכן היהודי נכנס לבית המדרש, ויהודים טובים כבר דאגו לו לכפה על ראשו וסידור.

לאחר תפילת מנחה, ביקש הימנו הרבי שיגש לה"עמוד להיות שליח ציבור לקבלת שבת, היהודי נתרגש מאוד, ואמר "כזה רוח הקודש! הלא אני הייתי הבעל תפילה הקבוע בעיירה בה התגוררנו לפני המלחמה, והייתי ניגש כל שבוע לתפילות שבת", אמר לו הרבי, "א"כ בודאי שאני רוצה לשמוע אותך מתפלל", והרבי נתן לו טלית, ואכן היהודי ניגש להתפלל, והיה זה תפילה נפלאה, בבחינת מכבד ה' מגרונו, כי הלה חזן גדול היה.

לאחר התפילה כשהרבי וקהל המתפללים הודו לו מאוד על התפילה הנפלאה, ואמר לו הרבי שהוא נהנה מאד מתפילתו, וכבר זמן רב לא שמע תפילה נפלאה כזאת, והוא מבקש ממנו שיבוא גם למחר, ביקש הלה מהרבי שיבוא עמו לפינת בית המדרש.

ניגשו שניהם להפינה, והיהודי מספר לרבי שהוא עבר את כל מאורעות השואה רח"ל, וסבל יסורים גדולים, והוא אינו רוצה לספר כל מה שעבר כדי שלא לצערו בשבת קודש, אמנם זאת ידע הרבי – אמר היהודי – שמאז המלחמה הוא אינו שומר תורה ומצוות, והוסיף לומר להרבי, שיתכן והיה צריך לאומרו לרבי קודם קבלת שבת, אך זהו המציאות, שהוא אינו שומר תורה ומצוות רח"ל.

הרבי שמע את דבריו בכובד ראש, ואחר כך אמר לו, "חזן מעיירה פלונית, אנו מחכים לך למחר שתבוא להתפלל כאן ויגש לה'עמוד', גוט שבת גוט שבת"... ונפרד ממנו לשלום.

ואכן למחר הגיע הלה עם כפה שלו בראשו, והרבי שלח אותו לגשת לה'עמוד", והלה ניגש לשוכן עד, והיה זה תפילה מיוחדת, וכן השתתף היהודי בסעודה שלישית ובתפילת מעריב במוצאי שבת. לאחר התפילה אמר לו הרבי שהוא מחכה עליו בשבת הבאה, כי אינו יכול להפסיד כזה תפילה, בשבוע הבא בא הלה לבית המדרש והרבי אמר לו שהוא כבר חיכה עליו, והרבי שלח אותו להיות חזן בקבלת שבת ובמוסף, אך בשבוע השלישי הוא לא הגיע וניגש אדם אחר להיות בעל תפילה במנחה וקבלת שבת.

בבוקר של יום השבת, קודם תפילת שחרית, קרא הרבי את בנו הרה"ק רבי נפתלי צבי זי"ע – שלימים היה ממשיך דרכו ומ"מ וכיהן כאדמו"ר מבאבוב – וביקש ממנו לסור אל הפארק הסמוך ליד הבית מדרש, ולחפש שם את היהודי הזה, שכן בשבוע הראשון ראה הרבי שהיהודי הולך לכיוון הפארק.

רבי נפתלי צבי הולך שם, והתחיל לחפש את האיש הזה. לפתע ראה את הברנש הזה, שהוא יושב על ספסל בלא כפה וקורא בעיתון לא חרדי, ומעשן סיגריה רח"ל. רבי נפתלי צבי בקנאות דקדושה, רץ אל אביו וסיפר לו מה שראה, וצעק במר לבב: את מי שלחו לה'עמוד" בשבתות אלו, ומי הוציא אותנו בברכות, הלא הוא מחלל שבת בפרהסיא! ראיתי אותו שהוא מעשן סיגריה".

הרבי שמע את דברי בנו וראה את כעסו דקדושה, ואמר לו "לך אליו, ואמור לו שה'עמוד" מחכה לו", רבי נפתלי לא יכל להתאפק, ושאל שוב, "והלא הוא מעשן בשבת", הסתכל עליו אביו הרבי והגיב "ער רייכערט?? – דער דייטש רייכערט!!" [הוא מעשן?? –

הגרמני מעשן!!], והרבי הורה לו לגשת אליו לומר לו שהרבי מבקש הימנו לבוא להיות חזן אצלו – ה"עמוד" מחכה עליו ואנחנו מחכים עליו.

רבי נפתלי צבי ניגש אליו ומסר לו דברי אביו הרבי, היהודי שאל אותו "האם אמרת לאביך שאני מחלל שבת בפרהסיא ומעשן בשבת?", אמר לו ר' נפתלי צבי "אמרתי לו, והוא אמר לי שלא אתה מעשן רק הדייטש מעשן, והוא אמר לי למסור לך שה"עמוד" מחכה לך". היהודי נתרגש מאוד, ואמר לו אמור לאביך שהשבוע אינני יכול לבוא, כי אינני יכול לבוא מיד לאחר עישון סיגריה בשבת ל"עמוד", אבל בשבוע הבא אני מבטיח שאבוא.

בשבוע הבא אכן בא היהודי למנחה וקבלת שבת והרבי ניגש למנחה והלה ניגש אח"כ, זה היה בשבוע הרביעי. בשבוע שאח"כ כבר עקר הרבי את דירתו מאותו אזור ועבר להתגורר באזור אחר, ומאז לא ידע מה עלה בגורלו של אותו יהודי.

ארבעים וחמשה שנים אח"כ, הרבי מבאבוב כבר התגורר בבארא פארק, ביום אחד בעת קבלת קהל, נכנס אליו יהודי עם זקן לבן כשהוא נשען על מקלו, ושאל את הרבי "האם הרבי יודע מי אני?", והרבי אמר שאינו יודע, ואמר לו היהודי "אני החזן מאותה עיירה, האם הרבי זוכר אותי?" אמר לו הרבי "בודאי הנני זוכר!"

אז אמר האיש הזה להרבי, שנכדו מתחתן בשבוע הזה בבארא פארק, והוא רוצה להכיר טובה להרבי, ולכן הוא מזמין את הרבי להיות מסדר קידושין, והלה מסר הזמנה לרבי, הרבי עיין בהזמנה ובירך אותו בכל הברכות, ואמר לו שסידור קידושין הוא לא לוקח, אבל הוסיף לומר לו שאם הוא עושה שבע ברכות באזור הזה, הוא ישמח להשתתף שם. אמר לו היהודי שאכן יש שבע ברכות לא הרחק מפה והרבי מוזמן להשתתף שם.

ביום המיועד קרא אליו הרבי את בנו רבי נפתלי צבי, וביקש ממנו שיתלווה אליו להשתתף בשמחת השבע ברכות, ואכן הם הלכו ביחד להשבע ברכות.

בהגיעם לשם, כבר עמד היהודי בחוץ וחיכה להרבי, ואמר בהתרגשות גדולה "הרבי זוכר בודאי מה שהיה עמי בפארק באותה שבת – אני רוצה לומר להרבי, שכאן באולם יושבים מאה וחמישים נכדים שלי בליעה"ר, שמשתתפים כאן בשמחת השבע ברכות וכולם שומרי תורה ומצוות ומדקדקים על קלה כבחמורה! – ידע הרבי – שזה בגלל שהרבי שלח לומר לי בשבוע השלישי שאבוא להתפלל עמכם ושה"עמוד" מחכה לי, אז זהו הפירות של אותו מעשה...

הרבי שמח מאוד ודמעות נשרו מעיניו מרוב התרגשות, בצאתם מהשבע ברכות אמר לבנו רבי נפתלי, "נו, אתה רואה שלא הוא עישן נאר דער דייטש האט גערייכערט"...

פעם אחת הפיץ אדם בן-בליעל כתבי פלסתר [פאשקעווילן] על הרה"ק רבי שלמה [השני] מבאבוב זי"ע. כשנודע להרה"ק מזה, אמר לחסידיו: לאותו פלוני שעשה והפיץ את הכתבי פלסתר נגדי, הנני מוחל – אמנם אותם האנשים שהולכים לריב עם המפיץ, ויורדים לחייו – להם אינני מוחל...

הרב ביקש ברכה להצלחה בפתחת בית המדרש שלו, והסנדלר ביקש ברכה להצלחה בפתחת חנות הנעליים שלו - וראה זה פלא: לשיניהם נתן ה' את אותה עצה בדיוק...

ליונא דהילולא של ב"ק מרן אדמו"ר רבי שלמה (השני) מבאבוב זצ"ל

סיפר הגה"צ אב"ד סאטנוב שליט"א:

בשבת קודש אחת שהיתי בבורו פארק, ובליל ש"ק בשעה מאוחרת בלילה עברתי במקרה ליד ביהמ"ד הגדול של חסידי באבוב, ואמרתי לעצמי שאכנס פנימה להשתתף קצת בשולחן הטהור של כ"ק מרן אדמו"ר מבאבוב.

והנה בדיוק בעת שנכנסתי, היה הרבי באמצע אמירת תורה, ואמר אז דבר נפלא, וכך סיפר:

פעם נכנס אדם אחד לאבי הרה"ק מבאבוב (רבי שלמה השני) ז"ע, וביקש ברכה וצעה להצליח בביהמ"ד החדש שהוא עומד לפתוח לעצמו, שהכל ילך כשורה בלא עיכובים ובעיות.

והנה תוך כדי כך נכנס יהודי אחר, וסיפר שהוא עומד לפתוח בית מסחר לנעליים, וגם הוא ביקש עצה וברכה איך להצליח במסחרו. "רב ושוסטער (סנדלר) בבת אחת!..."

אך ראה זה פלא, לשיניהם אמר אבי ז"ע בדיוק אותה עצה!...

וכך אמר להם אבי ז"ע: "אם יהיה לך עין טובה" - אויב דו וועסט פארגינען יענעם - אז תצליח בע"ה..."

(פניני נועם שיח)

בשב"ק אחד שהיתי בבארא פארק, ובליל ש"ק - בשעה מאוחרת בלילה - עברתי במקרה ליד ביהמ"ד הגדול דחסידי באבוב, ואמרתי לעצמי שאכנס פנימה להשתתף קצת בשולחן הטהור של כ"ק מרן אדמו"ר מבאבוב שליט"א, ובדיוק בעת שנכנסתי, היה הרבי באמצע אמירת תורה, ואמר אז דבר נפלא, וכך סיפר: פעם נכנס אדם אחד לאבי הרה"ק מבאבוב (רבי שלמה השני) ז"ע, וביקש ברכה וצעה להצליח בביהמ"ד החדש שהוא עומד לפתוח לעצמו, שהכל ילך כשורה בלא עיכובים ובעיות, ובתורה עומד אצל אבי, נכנס יהודי אחר שהוא עומד לפתוח בית מסחר לנעליים, וגם הוא ביקש עצה וברכה איך להצליח במסחרו - רב ושוסטער בבת אחת!... ולשיניהם אמר אבי ז"ע בדיוק אותה עצה ממש! וכך אמר להם אבי ז"ע: "אם יהיה לך עין טובה" - אויב דו וועסט פארגינען יענעם - אז תצליח בע"ה..."

גליון נועם שיח פון הגה"צ אב"ד סאטנוב לעיקוואד שליט"א.

FOOD for THOUGHT

FARGIN YENEM

BY R' YITZCHOK HISIGER

The Bobover Rebbe, at a recent *Shabbos tish*, related that a *Yid* once visited his father, Rav Shlomo Halberstam of Bobov, seeking a *brocha* for the success of a new *bais medrash* he was opening. He sought the *rebbe's* blessing that the endeavor be a successful one.

At the same time, a second Jew entered the *rebbe's* chamber, seeking a *brocha*. This man was on the cusp of opening a shoe store and wished to receive the *rebbe's* blessing

that the business be a profitable one.

The *rov* of the new *shul* and the shoe store owner stood side by side, each one waiting for their *brocha*. The *rebbe* proceeded to give a *brocha* - the exact same one to the two men in front of him.

"If you want to be *matzliach* in what you are undertaking," he said, "have an *ayin tovah* (good eye) toward others. *Oib du vest farginen yenem*, if you are happy for others, viewing them with a positive eye, you will be *matzliach*."

The eitzah for success - whatever you are engaged in, whether it is rabbonus or commerce - is a straightforward one. Executing it may be difficult at times, but it's our ticket to hatzlacha.

- heard from my neighbor.

Rav Shlomo Zalman Friedman, *rov* of *Khal Zichron Elazar-Santov* in Lakewood, NJ

אדרא תשע"ג

מזל טוב ליהודים
מזל טוב ליהודים
מזל טוב ליהודים
מזל טוב ליהודים

מורא מקדש

בנייני תפילה וקדושת בית הנבוכ

מנהגי תפילה וכבוד האדם

כאשר שהה הרה"ק רבי שלמה מבאבוב ז"ע בימות הקיץ בקאנטור, נכנס למניין אדם שהיה "חיוב", והיות ולא היה שם חזן קבוע, וכן לא היה שם "חיוב" אחר, ביקש הלה רשות מהרבי לעבור לפני התיבה כל בוקר בתפילת שחרית. הרבי ענה לו "בוודאי, בתשואות חן". המנהג בבאבוב שאין אומרים "ידיד נפש", ומתחילים מיד ב"הודו". השי"ץ לא ידע ואמר "ידיד נפש". רמז הרבי למשמשי ולחסידיים שלא יאמרו לו שום דבר בנידון. כך עברו עליהם כמה שבועות. בינם ד' אב, יומא דהילולא של הרה"ק בעל "קדושת ציון" מבאבוב ז"ע, אביו של הרבי, ניגשו הגבאים לאותו "חיוב" ואמרו לו שהיום לא יוכל להתפלל לפני העמוד, כי היום הוא האירצייט של אבי הרבי, והרבי יגש לפני העמוד. ואכן הרבי ניגש לעמוד, ואף הוא אמר "ידיד נפש", ורק אב"ט המשיך למר "הודו". לאחר התפילה הסביר הרבי, "אילו הייתי מתחיל מיד "הודו" ולא הייתי אומר "ידיד נפש", הייתה נגרמת לאיש הזה חלישות הדעת ששינה ממנהגו, ולכן אמרתי "ידיד נפש" כדי שלא להכאיב ליהודי ושלא תיגרם לו חלילה חלישות הדעת".

נועם שיח

אם ראשונים כמלאכים- האדמו"ר שלמה הלבֶרשטאם השני מבאבוב זצ"ל

האדמו"ר הרב שלמה הלבֶרשטאם השני מבאבוב זצ"ל- נולד בשנת ה'תרט"ח (1907). האדמו"ר הלישיש בשולת חסידות באבוב. את עיקר חינוכו קיבל מאביו. שוחח בערגה והפליג בגודל קדושתו והמתמם על אביו וסבו הקדוש אשר שאיפתו הייתה לגדול ברוחניות בדרכס. היה ידוע בטוהר לשונו והכל עשה בהצנע לכת.

בשנת ה'תרצ"א (1930) עבר אביו לטשיבין ומינה בנו לרבה של באבוב. עזר לאביו בניהול החסידות ובפרט רשת ישיבות באבוב אשר מנתה אז למעלה מ-30 סניפים. לאחר השואה עקר לארצות הברית, שיקם את הריסות באבוב ובנה אותה כחסידות גדולה בעלת מוסדות קהילתיים במקומות רבים בעולם (בארה"ב הקים את המוסדות הבאים: מתיבתא כרם שלמה, ישיבת בני ציון, בית ספר לבנות בנות ציון, קמפ שלווה, מוסדות צדקה וחסד).

בישראל הקים את קריית חסידי באבוב בבת ים, ובה ישיבת באבוב המרכזית, תלמוד תורה ובית ספר לבנות. נדע במיוחד כמנהיג שהתרחק וזכר לברוח מכל נדנדו של מחלוקת. הלחין כ-80 יגונים. לא בכדי נפטר רבינו בראש חודש מנחם אב ה'תש"ס (2000), שהוא יום פטירתו של אהרון הכהן, שהיה אוהב השלום הגדול של העם היהודי. חי כ-93 שנים. בנו, ר' נפתלי צבי מילא את מקומו כאדמו"ר.

אביו: האדמו"ר בן ציון הי"ד (רבה של העירה באבוב שבגליציה- פולין, מח"ס 'קדושת ציון').
אמו: מרת חיה פראדיל (בתו של הרה"ק ר' שלום אליעזר זצוק"ל הי"ד). **מרבנותיו:** אביו, האדמו"ר ר' בן-ציון הי"ד. **נשותיו:** מרת בלומה רחל טייטלבוים הי"ד (זיווג ראשון- נישא בשנת ה'תרפ"ה, בתו של דודו רבי חיים יעקב מלימנוב. נרצחה בשואה). מרת פריידא רובין (זיווג שני- נישא בשנת ה'תש"ו). בתו של רבי אריה לייבוש מטאמשוב).

ילדיו מאשתו הראשונה: ר' מרדכי דוד הי"ד (נרצח בשואה). ר' נפתלי צבי (ממלא מקומו באדמו"רות).
ילדיו מאשתו השנייה: מרת מרים נחמה (נישאה לר' חיים יעקב יוסף טויבער דיין קהל באבוב בבורו פארק). מרת דבורה לאה (נישאה לר' יונתן בינשין גולדברגר, ראש כולל באבוב ורב בית הכנסת ביקאוסק). מרת שרה הענא (נישאה לר' יעקב ישראל ישורון משייזש רב קריית באבוב בבת-ים), ר' בן ציון אריה לייבוש הלבֶרשטאם (האדמו"ר מבאבוב). מרת מלכה (נישאה לר' בן ציון בלום רב קהל באבוב בלונדון). מרת אסתר שיינדיל (נישאה לר' ברוך אברהם צבי הוויצקי ממונס- ראש ישיבת באבוב). **מספריו:** כרם שלמה- לוקטו מדבריו אותם אמר בשיעוריו ובטישים שערך.

פעם התקשר רבינו באמצע הלילה לזגג וביקשו, שיגיע בדחיפות לביתו. ולא ימתין עד הבוקר, היות שהדבר אינו סובל דחוי. כשהגיע הזגג לבית, הצביע האדמו"ר על חלון שבור בביתו וביקשו לתקן אותו בדחיפות כעת, בטרם יאיר הבוקר. הזגג התפלא עד מאוד והביע את תמיהתו. על מה ולמה הדחיפות הזו, ומדוע לא יוכל היה הרבי להמתין עד הבוקר? ומדוע קוצר להגיע בשעת מאוחרת זו? השיב לו הרבי, שגילה לו טעמו של דבר בתנאי שיביטו לו, שלא יפרסם את הדברים בחייו, וזאת מכיון שהדקוץ בשעת לילה מאוחרת. זו ומגיע לו לדעת ולהבין את המניע לכך ואת חשיבות העניין. הזגג הסכים, והרב סיפר את המניע לכך. ואכן, הזגג שמר את הדבר בליבו ופורסם רק לאחר פטירתו של האדמו"ר.

וכן אמר לו הרבי: "כפי הידוע לך, שורר ויכוח השקפתי מסוים ביני ובין ציבור אחר של ראי' ה'מונהג' על ידי גדולי תורה. והנה באמצע הלילה הגרשתי חבטת עזה בחלון חדרו, ולהפתעתי הרבה הבחנתי באבנים המושלכות לעבר החלון. זריקת האבנים לא פסקה, עד שחלון זה נפץ ונשבר". "וחשש אני, חשש ניכר כי משליחי האבנים מנינים על אותו ציבור החולק עליי, וחוששני עוד יותר, שאם החלון יישאר כך, כשהוא מנותק, עד אור הבוקר, והחסידיים שלי יראו זאת, עלולה להתלהט כאן מחלוקת עזה, ומכיוון שברצוני למנוע זאת, קראתי לך עכשיו, באימון הלילה, ומבקש שתתקן את החלון, שלא יזדעק הדבר!".

לאחר התקנתו שאל אותו רבינו, כמה הוא רוצה בעד זה, אולם הנה ענה: "איני מבקש כסף, אלא אני מחתן את בני בעוד זמן (וציין את התאריך), ואני מאוד רוצה שהרבי שתרבי שתתקן משמחתי", וכך הלתפעט משמשי, שלא הבינו מדוע רבינו רוצה ללכת לשבע ברכות לאדם שאינו מוכר כלל וכלל, השתתף רבינו בחתונה. (מתוך העלון הנפלא 'נועם שיח- אב"ד סאנטוב שליט"א)

○ יפור אדיר ונוסף שעובד מהספר "עילוני לשבח" ניצל רבינו ברח מכל נדנדו מחלוקת. שנים ספורות לאחר שהחל לכהן באדמו"רות, יצא רב פלוני באמריקה נגד דעת הרבי בנינין מסוים שעלה על הפרק. הרב הוא לא התספק רק בפרסום דעתו, אלא הכפיש את שמו של הרבי בכל האדמונות אפשריות. הצדיק לא הגיב כלל לדברי הבולע, אולם, כאשר נתפס ההכפשות, ביקש הרבי להודיע, שכל החסידיים יתכנסו בהיכל הגדול. בתוך דקות ספורות היה האולם מלא על גדונו. המתח הורגש באוויר.

הכל היו בטוחים, ושכשיו ייצא האדמו"ר נגד הרב במילים חריפות. הרבי נכנס לבימה"מ. נישק את הפרוכת, ופנה מיד אל הסטנדר שלו של היכל הקדוש, ונשא 'נאום תקיף' שנמשך בדיוק חמש עשרה שניות, וכך אמר: "אני מודיע כאן, לפני ארון הקודש. אני אסור עליכם להילחם על כבודי. הכבוד שלי יהיה- אם לא ילחמו על כבודי. מי שלא יצייט לכך- אני לא אעשה שום דבר נגדו".

השמועה על הדרשה של הרבי הגיעה חיש מה חיש גם לאוזניו של הרב ההוא, שהיה עתה לו פלני מי הוא עומד, ולא מצא את ידיו ואת רגליו בשאלה כיצד לפייס את האדמו"ר. לא יצאו דקות מחרות, והרבי מבקש מהגבאי שלו להסיע אותו לביתו של אותו רב. האדמו"ר מבאבוב שעדת החסידיים בני-יורק שתנה בצמא כל מילה מדבריו, עולה במדרות, מקיש קלות על הדלת, וכשזו נפתחה, מצא הרב את עצמו מול האדמו"ר, וחשב להתלחף. ועד שלא ילחמוט, הפסו הרבי בידיו, חיבקו ונישקו, ואמר לו: "לך אך החסידיים שלי והם יעידו בפניך שאין בליבי עליך מאומה. ידידיים היינו וידידים נישאר".

באבוב-וויז'ניץ או וויז'ניץ-באבוב??

מסופר, שבחתונה הגדולה שהתקיימה בארץ ישראל לכבוד שמחת נישואי נכדת הגה"ק בעל "ישועות משה" מוויז'ניץ זי"ע עם נכד הגה"ק רבי שלמה (השני) מבאבוב זי"ע, התקיימה שמחת שבע ברכות רבתי בקרית באבוב בת ים ע"י קהילת באבוב בארץ הקודש. באמצע השמחה נעמד הגה"ק מבאבוב זי"ע לדבר, ואמר כך:

אני מסתכל סביבי ואני רואה שתולה כאן שלט גדול שכתוב עליו "שמחת בית באבוב-וויז'ניץ", אתמול השתתפתי בשמחת שבע ברכות שנערך ע"י קהילת וויז'ניץ, וגם שם היה שלט גדול ויפה, עליו היה כתוב "שמחת בית וויז'ניץ-באבוב", אצלינו כתוב תחילה באבוב ואח"כ וויז'ניץ, ושם - בוויז'ניץ היה כתוב תחילה וויז'ניץ ורק אח"כ באבוב.

אני חושב - אמר הרבי - שהיה צריך להיות פונקט פארקערט [בדיוק להיפך], כשבאים להשתתף בשמחה אצלינו, אז אנו צריכים לכבד את האורחים, "וויז'ניץ" הם אורחים אצלינו, והיו צריכים לכתוב על השלט "שמחת בית וויז'ניץ-באבוב", ושם בוויז'ניץ היה צריך להיות כתוב "שמחת בית באבוב-וויז'ניץ", וכך אומרים חז"ל במסכת אבות (פ"ד מ"א) "איזהו מכובד המכבד את הבריות"...

מסופר, שבעת שהרה"ק רבי שלמה מבאבוב (השני) זי"ע ביקר בארץ הקודש לכבוד שמחת החתונה של נכדו, עם נכדת מרן בעל ה"ישועות משה" מוויז'ניץ זי"ע, אז כל אדם שניגש אליו בעת שמחת החתונה לברכו בברכת מזל טוב, קם כ"ק מרן האדמו"ר מבאבוב בפניו מלא קומתו לברכו אף הוא מלא חופניים ברכות - בבחי' "כל עצמותי תאמרנה".

הרבי מוויז'ניץ בעל ה"ישועות משה", הביט כל העת על האדמו"ר מבאבוב, והתפעל מאוד מעבודתו הגדולה בעת החתונה. לפתע פנה הרבי מוויז'ניץ אל הרבי מבאבוב ושאל אותו "באבובער רב, מנין לכם כאלו כוחות, והלא כעת באתם מנסיעה ארוכה מאמריקא, והינכם כבר יהודי מבוגר, אני אין לי את הכוחות האלו, מנין לכם כוחות אלו?"

השיב לו הרבי מבאבוב בשאלה "וויז'ניצער רבי, האם אתם שותים קפה בכל בוקר?" אמר לו הרבי מוויז'ניץ "כן". שאל הרבי מבאבוב "ומי עושה את הקפה?" ענה הרבי מוויז'ניץ "הגבאי". אמר לו הרבי מבאבוב "אני גם שותה כל בוקר קפה, אמנם אני - לא די שאת הקפה שלי הנני מכין לי בעצמי, אלא שגם את הקפה לגבאי הנני מכין בעצמי"...

געב א שמייכל...

ביום ראשון פרשת בלק שעעל"ט (תשפ"ב) הייתי במחיצתו של הרה"צ רבי אהרן מרדכי רוקח שליט"א - בן כ"ק מרן אדמו"ר מבעלזא שליט"א, שהופיע בעירנו עיר התורה לייקווד, והרה"צ אמר, שהוא רואה ב"ה שקרית בעלזא בעיר לייקווד - דער ערשטער חסידישע קריה אין שטאט - הקריה החסידית הראשונה בעיר - יש לה השפעה גדולה על העיר, לא רק על "החסידישע", אלא גם על "הליטווישע", והמשיך הרה"צ ואמר: כעת היה כאן "דער ליטווישער ראש ישיבה" - ה"ה הגאון הגדול רבי מלכיאל קוטלר שליט"א ראש ישיבת לייקווד, והוא אמר "א חסידישע ווארט"...

ואגב, מספרים שפעם ביקר הגאון הגדול רבי אהרן קוטלר זצ"ל אצל הרה"ק ה"בית ישראל" מגור זי"ע, והביא עמו גם את נכדו (י"א שהיה זה ראש הישיבה - הגאון רבי מלכיאל קוטלר שליט"א), וה"בית ישראל" נתן להילד פרי. הילד כשקיבל את הפרי, החזירו להרבי באמרו שאיננו צריך לזה. התבטא ה"בית ישראל" ואמר לרבי אהרן "ווייזט אויס אז ער וועט א חסיד שוין נישט זיין" [נראה - שהוא - חסיד כבר לא יהיה]...

מיד כששמע רבי אהרן את דברי הרבי, התכופף לעבר נכדו ולחש באזנו "הרבי נותן לך ברכה - אמור מיד 'אמן!'..."

ויש מוסיפים - שכששמע ה"בית ישראל" את מה שאמר רבי אהרן לנכדו, אמר לו בהלצה "אם כן, הרי אתם כן מאמינים ברבי"...

לאחרונה התלונן בפני רב אחד, שאינו יכול לסבול את התופעה שמצויה לדאבונינו במחנינו, שטלפונים מצלצלים באמצע התפילה, וכל פעם כששומע טלפון מצלצל באמצע התפילה, הוא מרגיש שחלילה עוד מעט הוא יוצא מדעתו, והוא ממשיך ואומר לי "ניסיתי כבר הכל, אני צועק, אני דופק על השולחן, אני מבקש ומתחנן בתחנונים, אני מראה באצבע שישתיקו מיד את הטלפון - לפעמים עם חיוך על הפנים ולפעמים בפנים חמורות, אבל שום דבר לא עוזר, הטלפונים ממשיכים לצלצל באמצע התפילה ואינני יודע מה לעשות", ושאל אותי הרב אם יש לי מהלך בענין זה.

סיפרתי להרב הזה, שלאחרונה צלצל טלפון אצל אחד באמצע חזרת הש"ץ, והיה מנגן ניגון חסידי יפה, וכששמעתי את הטלפון מנגן, התחלתי לרקוד ולמחוא כפים לקול צלילי שיר וזמר שנשמעו באמצע התפילה מהטלפון, וכל הנוכחים פרצו בצחוק, אמנם הבחנתי שכמה מהמתפללים כיבו באותו מעמד את הטלפון שלהם...

